

141. Møde.

Torsdag den 1. Juni Kl. 9¹/₄.

Formanden: Med Skrivelser af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. og

Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Ingen af de paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde uden Samtykke af det høje Ting. Jeg udbeder mig dette Samtykke for samtlige 3 Sagers Vedkommende og betragter det som meddelt, hvis ingen Indsigelse fremkommer. (Ophold). Samtykket er meddelt.

Først foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 149 af 18. Maj 1906 om Kystfredning i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2139).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1953) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1961).

Formanden: Sammen med denne Sag kan endvidere den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): De to Lovforslag, som i Dag er til Behandling i det høje Ting, udgør et Led i den større Kreds af Skattelove, af hvilke jo langt de fleste nu er vedtaget. Disse to Love indfører jo nye Skatter, og jeg, som enhver anden Finansminister, har naturligvis kun modstræbende foretaget dette Skridt. Nye Skatter vil altid være ilde set, altid være Genstand for en heftig Kritik. Jeg har saa ofte før haft Lejlighed til at indbringe Skattelove og har altid erfaret, at noget nyt paa Beskatningens Omraade stedse bliver mødt med Uvillie og Mistro, hvad der i og for sig er ganske naturligt. I Regelen vil det ogsaa blive paastaet, at Forslaget er umuligt at gennemføre, eller at der ingen Indtægt vil komme ind, o. s. v. Det er altid en saare utaknemmelig Opgave. Naar jeg ikke desto mindre har taget disse to Skatter med, er det, fordi Nødvendigheden bød det. Det drejer sig her om en meget betydelig Indtægt for Statskassen. Chokolade- og Sukkervareafgiften er saaledes anslaaet til ca. 10 Mill. Kr., og Udbyttet ved Afgiften paa Omsætningen i Kafeer og Restaurationer var først beregnet til 15 Mill. Kr. Det er jo klart, at naar det drejer sig om at forelægge Skattelove, vil det af mange Grunde være utilraadeligt, at det længe i Forvejen vides, hvad disse Skattelove gaar ud paa, og derfor var det ikke muligt at foretage en virkelig statistisk Undersøgelse af Omsætningen i Restaurationer og Hoteller, forinden Skattelovforslaget blev forelagt. Det var derfor nødvendigt at nøjes med et Skøn. Naturligvis maatte der skønnes forsigtigt, og vi skønnede da, at Indtægten vilde blive ca. 15 Mill. ved en 10 pCts Afgift. Efter at Forslaget er forelagt, er den statistiske Undersøgelse foretaget, og denne har ført til det Resultat, at selv taget i Betragtning, at Omsætningen jo er nedadgaende, vil man kunne paaregne en Indtægt af 20 Mill. Kr.

Det drejer sig altsaa her om en Indtægt for Statskassen paa 30 Mill. Kr., hvoraf der tænkes disponeret over 5 Mill. Kr. udover, hvad der indeholdtes paa den Finansplan, jeg forelagde i Efteraaret, til Fordel for Kommunerne i Anledning af Aldersrentens Indførelse. Dette betydelige Beløb kunde efter min Mening ikke ret